

KARAVAN IN DE WOESTIJN

THEMA

Dit avondwoordje gaat over kiezen wat écht belangrijk is, over keuzes maken en over waar het in je eigen leven op aankomt.

PRAKTISCH

Ruimte: Stille ruimte die best ook verduisterd is

Materiaal: teksten

Rustige muziek

Laptop en beamer

Bak met zand (dun laagje zand in het lokaal kan ook volstaan)

Filmpje: karavaan in de woestijn:

(<https://www.youtube.com/watch?v=eO5dHIVYzcs>)

Duur: ca 15 minuten

Sfeer: Zorg voor een verduisterde ruimte zodat het beeldverhaal goed zichtbaar is. Je kunt eventueel een paar kleine voorwerpen die bij het thema horen in het zand leggen.

UITWERKING

Inleiding: Je doet een korte inleiding. "Vertel" het onderstaande tekstje.

Misschien is vakantie niet de ideale tijd om over de belangrijke dingen van het leven na te denken, maar... je hebt er geen tijd voor tijdens het schooljaar, je hebt er geen tijd voor tijdens de vakantie... Wanneer doe je het dan wel?

Het kan goed zijn om af en toe even stil te staan bij personen die belangrijk voor ons zijn. Waarom zijn ze belangrijk voor ons, waarom nemen ze die plaats in ons leven die ze krijgen. Waarom zien we ze graag? Zijn ze een voorbeeld voor ons ... Steunen ze ons, helpen ze ons ... durven ze ons tegenspreken? Volgen wij hen overal, laten we hen voor geen geld in de steek of ... laten we hen soms vallen?

Beeldverhaal: Karavaan in de woestijn

Je toont het filmpje. Zorg ervoor dat iedereen het scherm goed kan zien en dat je alles op voorhand hebt uitgetest.

Je vindt het verhaal hieronder ook uitgeschreven. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat dit voorgelezen wordt, aangezien je het beeldverhaal kunt bekijken.

In het Verre Oosten leefde er vroeger een rijke en machtige keizer. In alle koninkrijken van de wereld brachten ze lof aan zijn koninkrijk, aan zijn paleizen, aan zijn wijsheid. Maar de barden en minstrelen, die van kasteel naar kasteel reisden bezongen vooral zijn immense rijkdom.

"De diamanten alleen in zijn kroon zouden een hele stad kunnen ondersteunen!" zeiden ze.

Zoals altijd gaat, leidde dit alles tot de afgunst en de hebzucht van andere koningen en andere volken. Sommige stammen van felle en gewelddadige barbaren verzamelden aan de grens en vielen het koninkrijk binnen. Niemand slaagde er in hen te stoppen.

De keizer besloot om zijn toevlucht te nemen onder zijn trouwe stammen die leefden in de bergen, ver voorbij de verschrikkelijke woestijn.

Op een avond verliet hij het keizerlijk paleis vergezeld van een kleine karavaan die zijn fabelachtige schat van gouden staven, juwelen en edelstenen vervoerde. Om zijn mars te versnellen, werd hij slechts vergezeld van enkele bewakers en knechten die trouw tot de dood gezworen hadden.

Het pad door de woestijn kronkelde tussen de zandduinen verschroeid door de zon, smalle doorgangen en steile hellingen. Een pad door weinigen gekend.

Halverwege de reis, terwijl ze een steile helling naar boven klommen, uitgeput door vermoeidheid en het gladde oppervlak van de rotsen, stortten een aantal kamelen happend naar adem in zonder opnieuw op te staan.

De sterke kisten die ze droegen rolden van de zijanten van de helling, draaiden om en verspreidden hun inhoud aan munten, juwelen en kostbaarheden tussen de rotsen en het zand. De keizer kon niet vertragen. De vijand was waarschijnlijk al op de hoogte van zijn vlucht.

Met een gebaar dat zowel een teken van ongenoegen en vrijgevigheid was, zei hij zijn knechten en bewakers om zoveel edelstenen te nemen voor zichzelf als ze konden. Met een handvol van die kostbare voorwerpen zouden ze rijk zijn voor de rest van hun leven.

Terwijl de jonge mannen zich gretig op de kostbare buit wierpen, en haastig in het zand en tussen de stenen graaiden, zette de vorst zijn tocht door de woestijn verder.

Plots werd hij zich bewust dat er iemand achter hem aan was blijven lopen. Hij draaide zich om en zag dat het een van zijn knechten was die hem hijgend volgde.

"En jij" vroeg hij, "ben je niet gestopt om iets mee te nemen?"

De jongeman keek hem rustig en met een blik vol waardigheid en trots aan, en antwoordde: "Nee, Sire. Ik volg mijn koning."

Doe-opdracht: Terwijl je een rustig muziekje opzet nodig je de jongeren uit om de naam van iemand (of van verschillende mensen) die voor hen belangrijk zijn en die ze voor geen goud willen missen, in het zand te schrijven. Op het einde gaat iedereen terug rustig zitten.

Afsluitende tekst: Omdat het moet

Omdat het moet,
omdat hij vindt dat het moet,
kiest hij de harde stad,
de hete pleinen,
de uitzichtloze straten.
Kiest hij het stof,
de stank,
de veel te nauwe huizen.
Omdat het moet
kiest hij het recht van de zwaksten,
de steeds onmondigen,
de zwijgende meerderheid
van armen en ontrenten,
het volk van brood en spelen,
van tussen hoop en vrees,
van vloeken en van vuisten,
zo machteloos.
Kiest hij vooral de minsten,
de meest bedreigden,
misbruikten,
meest weerlozen,
de haveloze daklozen,
kinderen van Turijn.
Kiest hij hun breekbaar lot,
hun bang bestaan,
hun droom,
hun dwaze hoop,
een leven aan de onderkant.
Omdat het moet,
omdat Jan Bosco,
een jongen uit Becchi,
vindt dat het moet.

Don Bosco, je kent hem wel,
heeft alles opgegeven omdat hij zijn droom wilde waarmaken.
Hij droomde ervan om aan jonge mensen een toekomst te geven.
een toekomst waar zij alleen nooit iets van zouden kunnen maken.
Net als de knecht in het filmpje gaf hij niet om goud,
maar alleen om wat echt belangrijk is...
zijn jonge mensen.

Misschien kan Don Bosco ook iemand zijn die je voor geen goud wil missen,
of die een belangrijke plaats inneemt in je leven. Mag Don Bosco een beetje jouw koning zijn?